

Bratia a sestry,

veľkonočné sviatky predstavujú kontrast k Veľkému piatku. Tieto dva významné kresťanské sviatky stoja blízko seba a sú vzájomne prepojené. Smútok nad smrťou vystriedala radosť zo vzkriesenia. Máme sa radovať, ale radosť narúša strach.

Poznáme rôzne druhy a príčiny strachu. Existuje toľko rôznych fóbií, že často musíme siahnúť po Slovníku cudzích slov, aby sme zistili, čo ktorá fóbia znamená. Mohol by niekto z nás s čistým svedomím prehlásiť, že sa nikdy v živote ničoho a nikoho nebál?

Na vojakoch, ktorí strážili Ježišov hrob, vidíme, aké dôsledky môže mať strach. Strážcovia ostali ako mŕtvi. Boli úplne paralyzovaní. Jediný pohyb, ktorého boli schopní, bolo chvenie. Nebolo to len také jemné kmitanie. V pôvodnom texte je použité rovnaké sloveso ako pre zemetrasenie. Môžeme voľne povedať, že sa úplne zosypali. Ich sila bola v troskách. Nevedeli nič povedať. Z úst by nevypustili ani jedno slovo. Nikoho by nenapomenuli ani nepovzbudili. Neboli schopní ani len racionálne premýšľať. Keby chceli niekde ísť, nedokázali by to. V boji by boli nanič. Nikomu by nepodali pomocnú ruku. To všetko pre strach. Možno to poznáme a možno sme v živote takéto strach nezažili. Strach dokáže úplne odstaviť človeka. Nádej, odvaha, odhodlanie a zdravé sebavedomie akoby nikdy neexistovali. Prirovnanie *ako mŕtvi* je výstižné, pretože to naozaj viac pripomína mŕtvolu než živého človeka.

Strachu sa nevyhli ani prítomné ženy. Strach prichádza bez ohľadu na to, či sme veriaci alebo neveriaci. Báli sa aj vojaci aj ženy. Ženy sa nevyhli strachu, hoci Ježiša nasledovali. Rovnako tak tomu bolo aj pri mnohých iných ľuďoch, o ktorých sa píše v Biblii. Významné biblické postavy boli Božím slovom povzbudzované, aby sa nenechali opantať strachom. Príklady nájdeme skrz Bibliu počnúc od Genezis až po Zjavenie Jána. Nejedná sa iba o jednotlivcov. Proroci takto často povzbudzovali celý Boží národ. Keď v Boha veríme, neznamená to, že sa nikdy ničoho nebudeme báť. Strach príde, ale vďaka Bohu môžeme nad strachom zvíťaziť. Strach môže opantať naše srdcia, ale Boh je mocnejší než všetko, čoho sa bojíme.

Ženy najprv počuli: *Vy sa nebojte...* Nebolo tam žiadne pokarhanie. Nezaznel žiadny výsmech. Bolo to povzbudenie. Keď sa niekto niečoho bojí, nezľahčujme to, ani sa z toho nevysmievajme. Povzbudzujme sa navzájom! Dôležité je ako, prečo a komu to hovoríme. Vety typu „Čo sa bojíš?!“ alebo „Neboj sa, to bude dobre.“ môžu vyznieť naprázdno. Deje sa tak v situáciách, keď sú vyslovené len tak bez úprimného záujmu o vystrašeného človeka. Boží posol vedel, prečo tam ženy prišli. Vedel aj o tom, čo v uplynulých dňoch prežili. Rozumel tomu, prečo sa boja. Povzbudzovať sa nedá a možno ani nemá, keď sa nesnažíme druhému porozumieť.

Prečo boli povzbudzované ženy, ale nie vojaci? Medzi ženami a vojakmi je ten rozdiel, že vojaci tam museli byť. Dostali príkaz, aby hrob strážili. Farizeji a veľkňazi sa obávali, že by učenici potajomky odniesli Ježišovo telo z hrobu, a potom by rozhlasovali, že Ježiš vstal z mŕtvych. Vojaci sa tak stávajú dôkazom o tom, že Ježišovo vzkriesenie nie je podvod kolosálnych rozmerov. Ježišovo zmŕtvychvstanie nie je výmysel človeka. Narozdiel od vojakov prišli ženy k hrobu z vlastnej iniciatívy. Boli prítomné už pri Ježišovom ukrižovaní a aj neskôr,

keď Ježišovo telo uložili do hrobu. Zaujímali sa úprimne o Ježiša. Boží posol sa im prihovoral, pretože hľadali Ježiša. Ešte úplne nerozumeli, ale hľadali. Ježiš povedal: *Hľadajte a nájdete.* (Mt 7, 7)

Ženy hľadali toho ukrižovaného. Nenájdeme iného Ježiša, než toho, ktorý sa obetoval za hriešny svet. Keď budeme hľadať Božiu vôľu, Boh nás nenechá blúdiť. Môžu prísť prekážky. Videli ako Ježiš zomrel a bol pochovaný. Môže byť ešte nejaká väčšia prekážka? Nie je to už koniec ich nasledovania Ježiša? Bolo to pekné, ale teraz treba ísť ďalej a iným smerom. Načo ešte chodiť k hrobu? Aby znova smútili? Keď hľadáme ukrižovaného Ježiša, v Jeho ranách nachádzame uzdravenie. V Božom slove je skutočné povzbudenie, pretože Bohu nie sme ľahostajní. Boh sa o nás úprimne zaujíma. V Liste Židom je o Ježišovi napísané, že Ježiš môže cítiť s našimi slabosťami, pretože bol podobne pokúšaný vo všetkom. (4, 15) Ježiš čelil tiež strachu. Keď sa modlil v Getsemanskej záhrade, pociťoval zármutok a úzkosť. (Mt 26, 37) Božie povzbudenie nie je prázdne a povrchné kvôli tomu, čo Ježiš vykonal.

Potom ženám zaznela výzva, aby prišli a sami si pozreli prázdny hrob. Nie sú paralyzované ako vojaci, ale môžu ísť ďalej. Neskôr majú ísť ešte ďalej a oznámiť správu o vzkriesení učeníkom. Je napísané: *...a kto sa bojí, nie je dokonalí v láske.* (1Jn 4, 18) Dokonalí v láske môžeme byť len skrze Toho, ktorý je láska. Boh je láska. Keď v Boha veríme, dostávame novú silu kráčať ďalej. Vďaka vzkriesenému Kristovi sme živí a nie sme ako mŕtvi. Veľkonočná radostná zvesť sa má niesť svetom, aby ňou boli posilňovaní všetci. Božím slovom máme povzbudzovať veriacich. Učeníci boli vystrašení. Skrývali sa. Vďaka vzkriesenému Kristovi nezostali vystrašení za zavretými dverami, ale išli ďalej a zvestovali evanjelium. Často aj pod hrozbou trestu smrti. Božím slovom môžeme povzbudzovať aj tých, ktorí ešte v srdci vieru nemajú.

Bratia a sestry, počas veľkonočných sviatkov sa sústredíme hlavne na Ježišovo vzkriesenie. Je to základ kresťanskej nádeje. Vďaka Bohu máme silu, aj keď sme slabí. Keď nás zvierajú úzkosť a strach, sme povzbudzovaní. Sami nezvíťazíme, ale naše víťazstvo je v Ježišovi Kristovi. V životných krízach alebo ťažkostiach hľadáme ukrižovaného Krista. Keď hľadáme ukrižovaného Krista, nachádzame vzkrieseného Krista. Boh má posledné slovo. To nech je pre nás povzbudením v každom našom trápení. Do našich obáv vstupuje Božie slovo. Ježiš je svetlo, ktoré svieti v tme. Boh je víťaz aj nad smrťou a naša nádej je v Bohu. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 2. liste do Korintu v 4. k.:

Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnosti zažiarí svetlo! - zažiaril v našich srdciach, aby svietilo poznanie slávy Božej v tvári Kristovej. Tento poklad máme, pravda, v hlinených nádobách, aby sa ukázalo, že tá prenesmierna moc je z Boha, a nie z nás. Všetkým sme utláčaní, ale nie potlačení; sme tiesnení, ale si nezúfame; sme prenasledovaní, ale nie opustení; sme zmietaní, ale nehynieme; Ježišovo zomieranie nosíme stále v tele, aby aj život Ježišov zjavný bol na našom tele.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.